

Drippey Béla:

Szomjazom

Borítóterv, fotók és grafikák:
Drippey Béla

Tartalom

01 Szentlélek Isten

Hiába ölelnék.....	6
Hajolj közelebb	6
Mindenen túl	6

02 Jézus Krisztus

Néma üzenet.....	8
------------------	---

03 Szűz Mária

Maradj mellettem	9
Amikor rád nézek	10
Olyankor.....	10
Karolj belém.....	10
Szerelem kertjében	11
Ima kettesben.....	12
Belváros közepén	12
Mosolyod fénye.....	13

04 Advent, karácsony

Kismese	15
Lepj meg engem Istenem	16
Csendes este	17
Előtted /Ólomkatona 3. rész.....	18
Jászol előtt /Ólomkatona 4. rész.....	18
Sietek hozzád.....	19
Mélység rejtelve	19

05 Keresztút, húsvét, föltámadás

Tükrödben	20
-----------------	----

06 Kápolna

Hívj szüntelen.....	21
Ima.....	21
Érintés /1	22
Ebben a világban	22
Egy pillanatra	23
Szerelem.....	24
Szomjazom /1	24

07 Szerelem

Megjegyzés, bevezető gondolat	25
Ki lehel szerelmet.....	25
Szerelem	25
Itt vagy.....	25
Ölelj szüntelen.....	26
Ha lehajolnál	27
Mi lesz velem	27
Lelkedre hajolva	27

08 Benső szentély

Szerelem dallama	28
Érintésed.....	28
Átölelnék	29
Ölelj magadhoz	29
Bármit adok	30
Hunyd le a szemed	30
Váron kívül /Esti mese	30
Vágyaim mélyén	31
Tóparton	32
Szerelem	33
Mondj el mindent	33
Szerelem illata	33
Örök szerelem	33
Lehunynom szemem	34
Ölelésben	35
Csendszimfónia	35
Szerelem tükrében	35
Ha meg nem érintesz	36
Érints meg	36
Hiszem szerelmed	37
Kincsek nélkül.....	37
Elapadna szerelmem.....	37
Szomjazom /2.....	37

Érintenélek	38
Gondolataimban	38
Ments meg	39
Szerelmet rajzoltál	39
Rejtsd el magad	39
Ott jártál velem	39
Ölelj úgy	40
Érintésedtől	40
Feladat	41
Egy pillanatra	41
Elmerülni benned	41
Oldódni benned	41
Tekints a mélybe	42
Szélcsengő	42
Szerelemtükör	43
Szerelemkulcs	43
Égő szerelem	43
Kvantumszerelem	44
Tűnő mosolyod	44
Háborúinkról	44
Szerelem dallama	45
Kincseink	45
Hozzád hajolva	45
Nem tudom	46
Látszólag	46
Közelebb hozzád	47
Merülj velem	47
Ne csitítsd szerelmem	48
Közeledben	48
Legelső szerelem	49
Rejtett kincseink	49
Csend hangjai	50
Örvénylő szerelem	50

09 Te és én

Követtél	52
Egy sóhajodra	52
Préselt falevél	52
Szomjazom /3	53
Érintés /2	54
Szívembe rejtve	54
Gyönyörű vagy	54
Lángoló szerelem	55
Adj esélyt	55
Szerelem nyílik	56
Érintésed	56
Szerelempecsét	56
Ha kimondanám	57

Univerzum közepén.....	57
Szívedre hajoltam.....	57
Lelkem tükre	58
Szerelemsóhaj.....	58
Szerelem.....	59
Lelkem dalolj.....	59
Csitítsd a lelkem.....	60

10 Benső utak

Tenger mélyén.....	61
Egyszer majd	61
Világ peremén	61
Rejtett titkaink.....	62
Irgalmad nyomai	62
Amit féltve őrzök	62
Miattad	63

Szentlélek Isten

Hiába ölelnék

Amikor megérték valamit szerelmedből
Azt hiszem, már minden gondolatodat értem
S amikor válaszolnék, azonnal mondanék valamit
Nem a Te szavaid lehettek mégsem

Mennyire más
Mennyire szent a Te belső világod
S egy odaadó szerelemben lelkem
Másmilyennek látod

Mégis hiába súgod legbensőbb vágyadat
És hajolhatsz hozzám egészen közel
Ha nem bízom Rád magamat teljesen
Hiába ölelnék szorosan, mégsem érhetnék el

Hajolj közelebb

Hajolj közelebb
Hadd lássam igazán
Milyen mélységébe lépsz
Szívemnek bezárt ajtaján

Lelkem elé akkor
Szédítő mélység tárul

Amiről azt gondoltam vége
Elhalványul

Mélyebb a szerelmed
Ahol Irgalmad megérint
S a magasság is mélyül
Mikor közelséged szédít

Ó, Istenem akkor
Hajolj még közelebb
Tölts el szerelemmel
Töltsd be lelkemet

Mindenen túl

Begyűjtök mindent
Csak hogy végre Rád találjak
S hogy megértsem
Túl vagy mindenem, amit a szemem láthat

Amint elengedem
És kifolyik a kezem közül minden
Ott maradsz szívemben
És ott ragyogsz végtelen Isten

Jézus Krisztus

Néma üzenet

Hány szöveget üthettem kezeidbe
Mikor mozdulatlanná tettelek
Hányszor fordultam el Tőled
Mikor segítségemre újra kértelek

Mikor maradt a hosszú csönd
Hogy újra Rád találjak
És maradt a néma üzenet sokáig
Hogy várjak

Szűz Mária

Maradj mellettem

Kérlek, karolj belém
A kereszthez menjünk vissza
Ne félj a sötétől
Isten hunyta le szemét miatta

Szűzanyám, ha tudnád
Én is mennyire félek
Cseppnyi fájdalomtól is
Mennyire óvnálak, félténélek

Karolj belém
Ebben az áthatolhatatlan sűrű csendben
Légy mellettem
Hogy lelkem az isteni csendbe beléphessen

Nélküled az utat sem tudnám
Elveszíteném
Az Isten sem találna rám
Hiába szólítana, nem érteném

Karolj belém
Ebben az ismeretlen, táguló csendben
Vezesd a lelkem
S a Kereszthez érve maradj mellettem

Amikor rád nézek

Amikor Rád nézek
És csodálom mosolyod
Lelkem, Szűzanyám
Az Istenre visszamosolyog

Amikor Rád nézek
Hallom kívánságodat
A ki nem mondott
Csendes vágyakat

Amikor Rád nézek
Mindent megérték
A szeretetbe hasító szegek nyomai
Mélyek

Olyankor

Olyankor nincsen semmi vágyam
Mikor hagyod
Hogy mosolyod csodáljam
Olyankor már szavam sincsen
Elnémulnak gondolataim
És csodálom
Mily gyönyörű az Isten

Karolj belém

Karolj belém Szűzanyám
És vezess engem

Hogy Jézushoz találva csokrom
A kereszthez helyezzem

Karolj belém
Ebben a titokzatos csöndben
Hol szerelemvirágok nyílnak
Mire mindent megköszöntem

Szerelem kertjében

Ó, Szűzanyám egyszer
Neked daloltam
Emlékszem
Hogy az öledbe hajoltam

Igaz volt e
Vagy csak álom lehetett
Lehunytam szemem
S a lelkem elcsendesedett

Szentek kertjében
Rózsák között jártam
Isten virágait
Némán csodáltam

Pirosak voltak
És tündöklő fehérek
A Bárány véréből ragyogtak
Örökre szépek

Kelyhükből az Isten érintése
Szerelem illata áradt
Az Irgalom Sebeiben nyíltak
Amit az Isten is közelről csodálhat

Ima kettesben

Amikor Veled imádkozom
Arcod és a ruhád is ragyog
Fényed áthat a lelkemen
És mosolyod nyomát, a szívemen hagyod

Amikor Veled imádkozom
Elszáll az idő, akár egy pillanat
Lelkem kíséri lépteidet
És észrevétlenül melletted marad

Amikor Veled imádkozom
És kérésed, vágyammal egyesül
Akkor az isteni akarat válik szabaddá bennem
És szívemben teljesül

Belváros közepén

Emlékszem
Egy este a belváros közepén
Ültünk egymás mellett csendben
Te, meg én

Imafüzér szemei mozdultak
Újaid között
S egy hosszú pillanatra
Lelkem is a mennybe költözött

Ott időztünk
Míg az öt tized véget ért
S lelkem lelkeddel
Ismét földet ért

Még kerestem tekinteted
És gyönyörű Arcodat
De csak szívemben hallottam visszacsengeni
Hangodat

Csak szívemben szólt
És dalolt még sokáig a lelkem
Mily boldog voltam Szűzanyám
Hogy Veled lehettem

Mosolyod fénye

Amikor látlak
A mennyországot látom
És mosolyodban
Isten mosolyát csodálom

Oly gyönyörű
És kimondhatatlan
Érinthetetlen
És megfoghatatlan

Mégis
Mintha megérintenék
Pedig csak
Szívembe tekintve nézlek

Ahol némán csodálom
Istennek lehulló kincseit
Mint csendes hóesésben
Kegyelemkönnyű pelyheit

Ahol mosolyod fénye
Betölti a lelkem
És hagyom, hogy megérintsen
Az Érinthetetlen

Advent, Karácsony

Kismese

Emlékszem
Hópille szállt egyszer tenyeremre
Fényes napsütésben
Az Isten rálehelte

Színeit csodáltam
Benne szivárvány ragyogott
Láttam hóesésben a napot
A holdat, és minden csillagot

Örömének hangjait hallottam
Fentről
Angyalok közeledtek körtánccal
A mennyből

Boldogan daloltak
Az Isten dicsőségét zengték
Mégis csend volt körülöttük
A csend hangjait énekelték

Kis lámpásuk fénye
Messzire ragyogott
S a milliónyi csillag
Az égen pislogott

Néma csend volt
Minden mozdulatlan
Az Isten közeledett
Észrevétlen, halkan

Örömteli arca tündökölt
És egy jászol fölé hajolt
Szűz Mária ott ringatta gyermekét
És csendesen dalolt

Hallottam énekét
A Végtelenbe nyúló csendben
Betlehem utcáin áthatolt
És dalolt a szívemben

Csak egyszer szállt ilyen hópihe tenyeremre
S meleg sóhajomra könnycseppé változott
Nem láttam többé azóta fényes napsütésben
Tündökölni holdat, és minden csillagot

Lepj meg engem Istenem

Istenem, lepj meg engem
Ahogy a Szűzanyát meglepted Betlehemben

Hadd legyen szívemben is boldog Karácsony
A kis Jézus hadd szülessen meg bennem

Csendes este

Mikor angyalok kórusával
Együtt énekeltem
Közöttük én is
A mennyben lehettem

Szárnyak nélkül Istenem
Velük daloltam
Kis jászlad mellet
Én is leborultam

Mikor köröttünk
Minden elcsendesedett
Néma hódolatban
Ránk esteledett

Előtted

Előtted leteszem páncélruhámat, pajzsomat
Nem küzdök tovább, és nem harcolok
Nem építék többé bástyát, védőfalakat, várat
Kihült szívem helyén, a Te szíved dobog

Eléd öntöm minden kincsemet, s vagyonomat
Minden méltóságomat, és leborulok
S ha szerelmed bennem szépet is találhat
Gazdagságomban lelkem, csak miattad ragyog

Jászol előtt

Jászol előtt leborulva
Csendben átöleltelek
És magamhoz öleltem akkor
Áldott keresztemet

Egybefolytak bennem
Karácsony és a húsvét titkai
Hogy az isteni kisdéd
Bűneink miatt lesz sebekkel teli

Egybemosódtak hirtelen
Örömök, fájdalmak, és könnyek
Hogy kihült szívemet
Észrevétlenül magadhoz ölelted

Sietek hozzád

Sietek Szűzanyám
Füstben zsibongó városon át
S lehajtom tekintetem
Hogy ne lássak más csodát

Sietek szótlanul
Csendes a lelkem
Zsúfolt villamoson
Te vagy mellettem

Sietünk kettesben
Szűk utcákon át tovább haladunk
Eső mossa lépteinket
S egy kápolnához érve benyitunk

Angyalok ülnek kis jászol körül
Dalolnak egymás mellett
Isteni kisdéd álmát őrzik
Őrzik az isteni csendet

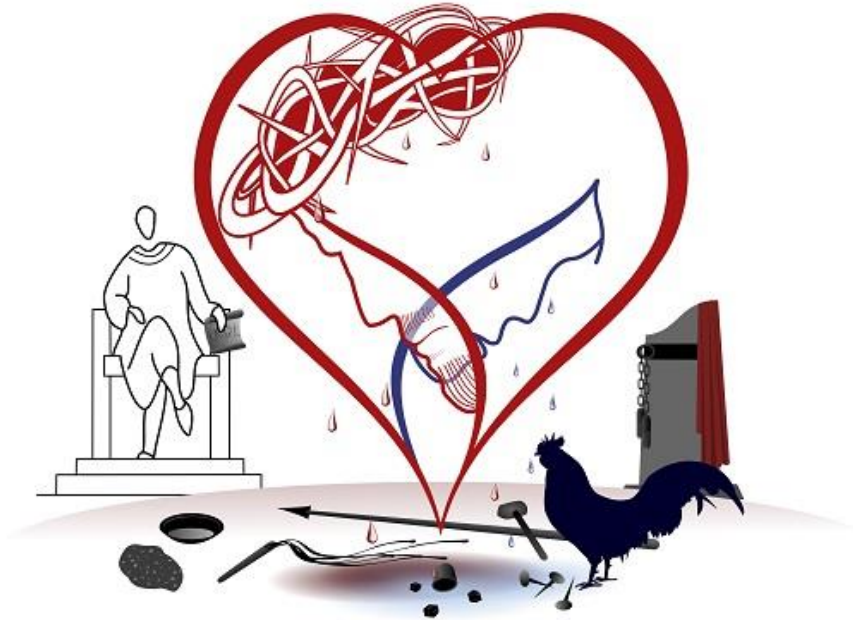
Gyertyafényben látom arcukat
Mosolyuk szeretettől ragyog
Boldogságunk tükre, kicsi Jézus
Siettem Hozzád, s itt vagyok

Mélység rejtelve

Amikor egybemosódnak örömök és könnyek
Amikor egyszer végre mindent megértetek
A mélység rejtelmét érinthetted bennem Istenem
S talán nem tudod, miért is hajtok Előtted térdet

Keresztút, Húsvét

Tükrödben

Hányszor néztem tükrömbe
Hozzád közeledve
Kísértéseimen keresztül
Minden fényemet veszítve

Mikor szédült zuhanásban
Magamra maradtam
És kereső szavadra
Irgalmad ölelését hagytam

Mikor csak ez maradt
És nem maradt már semmim
Tükröt tartottál lelkem elé
Arcod felismerni

Beletekintve
Magasságod mélységeit láttam
És szerelmed Sebeiben
Sebeim csodáltam

Más lett hirtelen
A megváltás fényében minden
Mikor sebeimet titkon magadra vetted
Minden küzdelmemben

Kápolna

Hívj szüntelen

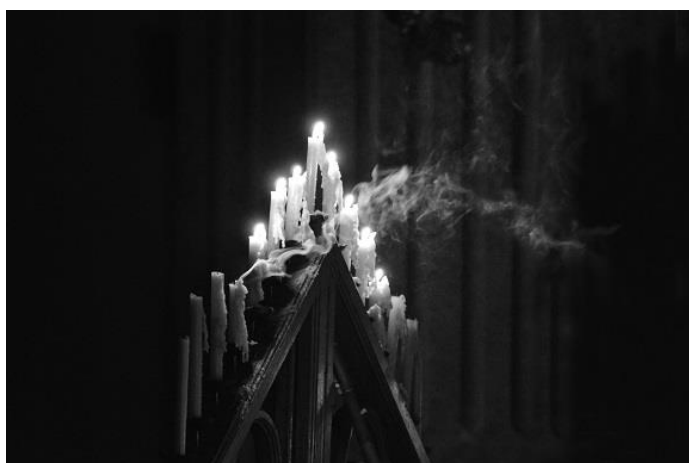
Mindennap hívsz kastélyodba
Hogy jöjjek
Hagyjam a kincseimet őrző
Hamis szántóföldet

Ne rejtsem többé
És ne kutassam
Eldugott helyeknek emlékét
Ne is tudhassam

Mindennap szólítasz
Hogy forduljak Feléd
Fehér ruhába öltözve
Boruljak Eléd

Terített asztalnál vársz
S a szolgád csenget
Ha lelkem közeledni látja
Hogy végre átöleljed

Csak hívj szakadatlan
És szólíts újra engem
Hogy hangodat halljam
És megtaláljon lelkem

Ima

Amit kimondva is
Aligha értenél

Vagy kimondva is
Félreértenél

Amikor marad a csend
Néma és szótalán
És a válaszd is
Sokáig hangtalan

Amikor maradunk
Ketten
Egymás mellett
Csendben

Amikor mindent elfogadok
És már mindent megérték
S ha mondanál bármit is
Talán félreértenélek

Érintés

Volt, hogy titkon
Megérintettelek
És észre sem vetted
Ha átöleltelek

Volt, hogy énekeltél
Daloltál nekem
De minden örömdben
Együtt daloltál velem

Volt, hogy titkon
Hozzád hajoltam
S aki szerelmet oltott szívedbe
Én voltam

Ebben a világban

Ebben a Világban a Teremtést csodálom
Az érthetetlen múltat és jelent
A Létezés titkait
A bonyolultat, a Végtelent

Ebben a Világban
Melyben egymáshoz tartozunk
Egymás fölött uralkodva
Zsarnokoskodunk

Ebben a Világban
Istenek között az Igazat keresve
Egymás előtt hódolunk
Igazságaink között elveszve

Ebben a Világban
Keressük a nyugalmat a csendet
De önzésünk mindent elűz
Ami békét teremthet

Ebbe a Világba
Születik a néma Isten
Lehetne hangosabb
De szava sincsen

Ebben a Világban
Ahol gyógyíthat könnyörülettel
És mosolyt fakaszthat Irgalma
Tiszta lelkülettel

Ebben a Világban
Ahol akaratunk félelmetes és nagyobb
Ha nem magunk felé fordítjuk
Hogy győzzön a Szent, a Teljes, a Jobb

Egy pillanatra

Egy pillanatra ismét
Hunyd le a szemed
S akkor majd újra
Minden szép lehet

Csak egy pillanatra
Hajtsd le a fejed
Értsd meg vágyamat
Érintsen gyógyító kezed

Egy pillanatra
Mégfeszített néma Irgalom
Szálljon Isten elé sóhajoddal
Csendes sóhajom

Szerelem

Amikor rájövök
Hogy szeretni sem vagyok képes
Nincsen miből adnom
Mert méltó szeretetem sincsen

Amikor meghajol
És elnémul inkább a lelkem
Mert kimondhatatlan lesz
Legmélyebb szerelmem

Amit megérteni, fölfogni
Aligha tudok
De lehajolsz egy cseppért a mélybe
Hol szomjadat olthatod

Szomjazom

Sokszor várok a kútnál magányosan
Vajon, visszajössz e még
Sokszor vagyok a csöndben egymagam
Vajon a szomjamat, értenéd

Hallod -e hívásom
Érted -e amiért annyira várlak
A mélység cseppjeit szomjazom
Ott vannak nálad

Szerelem

Megjegyzés, bevezető gondolat

Az alábbi gondolataimnak nincsen köze a testi, érzéki szerelemhez. Általában az isteni, és az emberi kapcsolatról és viszonyról szólnak az újratalálkozásban, mint a gyónás szentségében nyíló lehetőségben. Olyan egymás felé fordulásban, ismételt közeledésben, melyben a találkozás tisztasága más módon, szinte lehetetlen.

Ilyen tartalom elhagyásával, gondolataim rá erőltethetők két ember egymás közötti kapcsolatára, de hiába magasztaljuk akár az egyik felet is jobban, a vágyak miatt is hamissá válnak.

Ki lehel szerelmet

Ki zavar meg
Ha Te nem kopogtatsz
Ki rajzol szívet fagyos ablakomra
Hol bemosolyoghatsz

Ki lehel napsütést
Szerelmet a dérre
Mikor arcod a fák közül
Tükörként olvad a jégre

Ki óvná a lángot
Ha te nem féltened
Szótlan szerelmem
Meg sem értenéd

Szerelem

Csend van
Gondolataidat hallgatom
Szívemre hajolva
Szívedből olvasom

Ott vagyok Veled
Hol hangodat hallhatom
És én is azt mondom Neked
Szomjazom

Itt vagy

Minden szépségem
Szépséged ragyogja

Minden boldogságom
Örömöd suttogja

Itt vagy
Lehetsz messze, elérhetetlen
Melletted vagyok
Elszakadni tőled lehetetlen

Minden szépségem
Nélküled megfakulna
S minden boldogságom
Egyszer elhalkulna

Ölelj szüntelen

Ölelj át szorosán
Mintha lelkem is féltened
Ölelj magadhoz jobban
Ha szomjamat nem is értenéd

Ölelj át észrevétlen
Szótlán, néma csendben
Ha nem tudnám, hogy itt vagy
Ne hagyd magára lelkem

Ölelj szüntelen
Bárhova megyek
Kövesd lépteimet
S én ott leszek Veled

Ha lehajolnál

Ha lehajolnál jobban
Talán meglátnád, amit szeretnél
Ha titkaidat rejtő mélységben
Szerelmet keresnél

Ha lehajolnál jobban
Eléd vetve egy kő ragyog
A többi, szürke közé rejtve
A legszürkébb, én vagyok

Mi lesz velem

Mihez kezdek
Ha egyszer elfogy vágyaimból minden
És szívemre hajolva látod
Hogy már semmim sincsen

Mi lesz velem
Ha egyszer átlapozod gondolataim
És csalódnál bennem
Mert nem csak a Tiéd voltak vágyaim

Mi lesz akkor
Ha nem ismernéd rejtett vágyamat
Ha nem lapoznál vágyaimban újra
És nem ismernéd szerelmes szomjamat

Lelkedre hajolva

Imbolygó fényben
Arcod mosolyog
Megbarnult képen
Őrzi mosolyod

Hosszú a csend
És örök a pillanat
Öröm mosolyod
És hallom hangodat

Ahogy hívsz
Hogy daloljak Veled
S lelkedre hajolva
Neked énekelek

Szerelem dallama

Daloltam kedvedért
És énekeltem Neked
Talán majd egyszer
Szerelmem megértheted

Közeledben lehetek
Nem tudom
De hogy ott lehessek
Szemeim lehunyom

Akkor minden hang
És dallam elcsendesül
Ezt a csendet
Csak Te ismerheted legbelül

Amikor mély a szerelem
Onnét a csend fakad
És hozzám hajolsz észrevétlen
Hogy oltsad szomjadat

Olyankor már nem dalol
És elcsitul a lelkem
Ismeretlen dallam csendül a mélyből
Az én szerelmem

Érintésed

Amikor megérintesz
Megnyílik előttem, s bennem a Végtelen
És érintésed gyógyító nyoma
Ott marad lelkemen

Amikor megérintesz
Sokszor nem tudom, miért is teszed
Mintha Te követnél s tudnád mennyire hiányzik
Hogy újra érintsen kezed

Átölelnélek

Átölelnélek
De kezeim mozdulatlanok
Imára kulcsolt kezekkel
Tehetetlen vagyok

Átölelnélek
És mondanék bármit
De néma szerelmem
Mit is számít

Átölelnélek és elvesznék Benned
Jobban - teljesen
Érintenélek lopva
De mégsem tehetem

Másnak teremtetél
Tükörnek, sóhajnak, vágynak
Hogy az ölelés visszhangjában
Mindig Rád találjak

Ölelj magadhoz

Érints meg engem
Érints meg
Rejtetett ölelésben
Szédíts meg

Lelkemet őrizd
Ha el nem is érnélek
Szoríts magadhoz
Mintha én féltenélek

Bármit adok

Bármit is adok magamból
Mindent örömmel fogadsz
Amikor elfogadok mindent
Magadból Mindent odaadsz

Hunyd le a szemed

Mit adhatnék Neked
Amiről le kéne mondanom
Amiről pillanatra azt hihetném
Hogy mégis én adom

Mi lehet, aminek örülnél
Ami meglepne Téged
Én lepődnék meg
Ha mégis meglephetnék

Csak egyszer hagynád
Hogy meglepetésemet elhiggyem
Hunyd le a szemed egy pillanatra
Végtelen Isten

Váron kívül

/Kismese

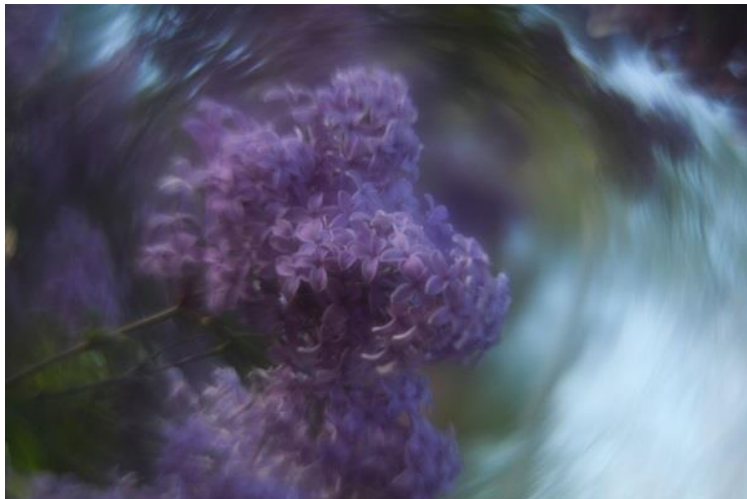
...A várak vajon
Miért is kellenek
Mert biztonságot adva
Azok békét is jelentenek

Köréje rózsák
Azok is kellenek
Ilyen várban ágyuk
Sehol sincsenek

De anya én megvédelek
Már nagyon nagy vagyok
Hercegek és grófok között
Körbevesznek az angyalok

Most pihenj szentem
És álmodj szépeket
A váron kívüli keresztről
Még nem beszélhetek

Tudom, hogy erős vagy
Elhiszem Neked
De ehhez a kereszthez
Egyszer én is elmegyek veled

Vágyaim mélyén

Egyszer megérintelek
Egyszer úgyis Rád talállok
S akkor le hunyom szemem
Mert dicsőséged fényében állok

Akkor majd mindent
Szó nélkül megérték
Mikor elvonulsz mellettem
És a ruhámat nézed

Talán láthatsz majd rajta
Mégis foltokat
Mikor a kereszthez közelebb
A nyoma ott maradt

Melyekből nem látok semmit
Melyekről semmit sem tudok
Talán másképpen hajoltam közelebb
Hogy egy vércsepp ráhullhatott

Vagy szívet cseréltél
És nem vettem észre
Hogy szívedet adtad
Kopott szívemért cserébe

Mert többször kérted
És vitted a vágyam
Messzire magaddal
Hogy alig találjam

Hogy azért ne fussak
Ne is keressem
Vágyaimnak mélyén
A Te vágyad lehessen

Tóparton

Ha a csöndet
Viselni tudnám
Hagynám érintésed
Sokáig hagynám

Hallanám hangod
Ami meg sem szólal
Visszhangja rezdülne bennem
Mint egy sóhaj

Mely végigfut
A tó aranyló felszínén
Míg mosolyod tükrét csodálom
Legmélyebb rejtekén

Szerelem

Felnyitod szívem
Onnét csodállak, nézlek
Mintha tükreben
Csodálna Téged a lélek

Csak közelebb ne hajolj
Már mindent értek
Isten Virága ölemben
Szótlanul nézlek

Átölel némán
És rád hajol a lelkem
Minden elcsendesül
A Mindenség egyesül bennem

Mondj el mindent

Mondj el mindent
De értem azt is, amit csak gondolhatsz
A csönd mindent elárul
És megőrzi azt is, amit elhallgatsz

Mondj el mindent
Szavaid a mélybe hullnak csendben
Ezt a mélységet Te ismered Istenem
Ezt a szerelmet Te öntözöd bennem

Szerelem illata

Ha találnál bennem nyíló virágot
Hajolj le érte és vidd magaddal
Nem baj, ha észre sem veszem
Ha leszakítanád egy mozdulattal

Csak vidd örömmel
És az illata kísérjen messze
Hogy lelkem Rád találjon
Ha már régóta keresne

Örök szerelem

Ne változtass szerelmeden
Ha találnál bennem kedveset
Tudom, miért is hajolnál közel
Mikor bennem is Jézust keresed

Ne változz meg miattam
Ne változtass magadon semmit
Nem tudnám ki hajol a mélységbe hozzám
Csak egy érintésnyit

Nem tudnám ki az, kit kerestem
Akit annyira szeretni akartam
Ne változtass magadon semmit
Ne változz meg kérlek miattam

Lehunynom szemem

Ne változtass szerelmeden
Fényességed, pompád el ne tűnjön
Hagyd, hogy csodáljalak
S a lelkem Benned elmerüljön

Hagyd, hogy Rád találjak
S ha közeledbe érnék, figyelmeztess
Nem vagyok méltó, hogy Arcodat lássam
S lehunynom szemem, hogy megérinthesse

Lehunynom szemem
S csak a lelkem marad nyitva
S hogy mi történik akkor énvelem
Szereteted titka

Ölelésben

Amit megvonsz tőlem, köszönöm
Csak szerelmed meg ne szökjön
A legnagyobb néma csendben is
Lelkem Téged köszöntsön

Amit meghagysz nekem, köszönöm
Szerelmed akkor is teljes, végtelen
Mélységet és magasságot áthat
Ezt a szótlán csendet, ismerem

Ezt az együttlétet, köszönöm
Az érintés benső vágyait
Minden pillanat ajándékát
Találkozásunk forró öleléseit

Ebben az ölelésben
Már mindent megérték
Lelkemnek szabad szerelmét
Miattad, és Érted

Csendszimfónia

Mintha nem is lennél közelemben
Minden ölelésed hangtalan
Lelkem csendesebb olyankor
És elhalkulnak vágyaim nyomtalan

Te maradsz akkor egyedül
Érintetlen csendben sokáig velem
Gyönyörű szimfónia csendül
A szerelem húrja rezdül szívemen

Szerelem tükrében

Áldott Csend
Mely szól és figyelmeztet
Boldogságtól teljes
Amint átölelhet

Áldott a Csend
Mely csendben válaszol
És hallom örömét
Amint énekel, s dalol

Áldott ez a csend
Melyben a lélek elhallgat

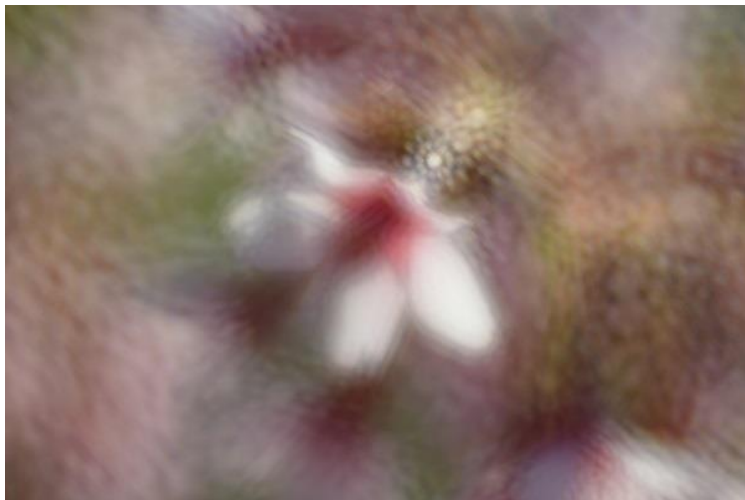
Szerelem tükrében
Az Isten, rámosolyoghat

Áldott vagy isteni Csend
És gyönyörű béke
Hagyom, hogy átölelj
És ne legyen sohasem vége

Ha meg nem érintesz

Ha meg nem érintesz
Magányos maradok
Másfajta kincsektől lelkem
Másképen ragyog

Más örömek ejtik rabul
A lelkem
Ha meg nem érintesz
Neved is elfelejtem

Érints meg

Érints akár fájdalmasan
Igazságban, ahogyan Szerelmed érinthet
Oly titokzatosan csendben
Ahogyan szerelmünk elmélyülhet

Érints a legbensőbb, legféltetteb
Legszentebb helyen
Ahol rám találsz boldogan
Hogy lelkem Tiéd legyen

Hiszem szerelmed

Minden ölelésed
Örökre szóló pillanat
Elhiszem féltésed
Hiszem, hogy így marad

Kincsek nélkül

Ha megvonnád tőlem a fájdalmat
Szerelmed okát sem érteném
Csak őrizném minden vágyamat
És csak magamat félténém

Ha megvonnád tőlem szerelmed
Fájdalmam lenne még nagyobb
Üres lenne féltett rejtekhelyed
Ha lelkem kincsek nélkül hagyod

Elapadna szerelmem

Elapadna szívemben szerelmed
Anélkül, hogy tisztára mosna
Ha nem merülnék el Benned teljesen
S lelked, lelkem fölé nem hajolna

Elcsendesedne szívemben szerelmed
Anélkül, hogy dallamát hallanám
Ha nem énekelném újra meg újra
S lelkem, szíved fölé nem hajtánám

Szomjazom

Amikor elnémulsz előttem
Tehetetlen Isten
Összekulcsolt kezemből is
Kifolyik minden

Mi marad szívemben
Ha elillan minden vágyad

Mi marad lelkemben
Hogy keresve megtaláljad

Mi marad nálad
Ha eltűnik minden vágyam
Szívembe rejtett szerelmed
Kell, hogy megtaláljam

Érintenélek

Istenem
Szólítom Lelkedet
Érintenélek
De nem lehet

Egy sóhaj marad csupán
A csendben
Lehajolsz hozzám
És átölelsz engem

Oly halkán
Mintha itt sem lennél
Bárcsak örökre
Kincsem lehetnél

Gondolataimban

Gondolataimban Istenem gyorsabban lapozz
Hogy megtaláld, amit értenél
Ha szívemben mélyebbre hajolsz
Megtalálod azt is, amit annyira félténél

Ments meg

Ments meg a szörnyű magánytól
Nehogy egyszer végleg kiszáradjak
A nagyobb szerelem súlyától
Nehogy egyszer megroppanjak

Szerelmet rajzoltál

Mielőtt érintenék
Átölelsz
Mielőtt kérdeznék bármit
Felelsz

Mielőtt szerettem volna látni
Arcodat
Már figyelted
Kerested hangomat

Mielőtt elmondhattam volna
Szeretlek
Szerelmet rajzoltál szívemre
Keresztet

Rejtsd el magad

Istenem rejtsd el Magad
Hadd kutassalak
Hadd keresselek szüntelen
Hogy egyszer megtaláljalak

Maradj szótlanul néma
El ne áruld, hogy itt vagy
A legnagyobb csendben
Irgalmad nyomot hagy

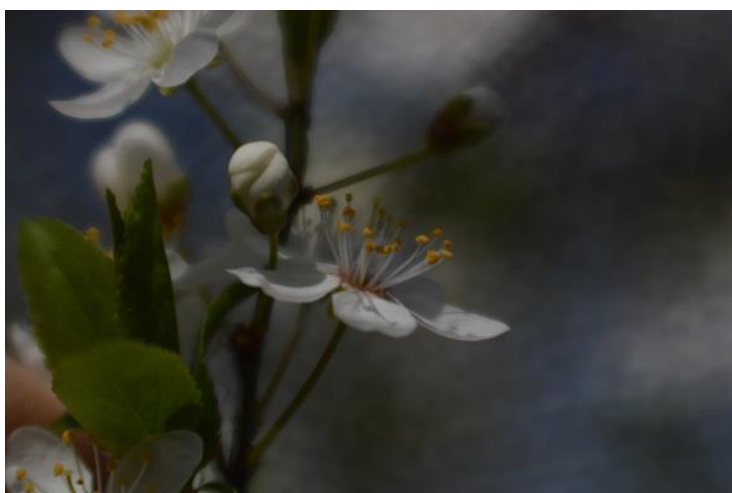
Rejtsd el magad Istenem
Rejtsd el magad csendben
Rejtsd el magad titokzatosan
Rejtsd el magad bennem

Ott jártál velem

Ott jártál velem
Ahol még sohasem jártam
És láttam gyönyörűt
Amit még sohasem láttam

Ott jártál velem
A mennyország peremén álltam
És Szent Sebeidben
Irgalmad csodáltam

Ott jártál velem
Míg a kereszt tövénél vártam
Láttam a múltam, jelenem, és jövőm
Hívó szóra, s érintésre vártam

Ölelj úgy

Ölelj úgy
Mintha szellő lennél
Észrevétlen lágyan
Mindig körbevennél

Kövess szüntelen
Míg lábaid nyomát mégsem látom
Elhiszem Istenem, elhiszem
Hogy ebből semmi sem álom

Érintésedtől

Érintésed vágyam
Óhajom
Mélységben rejlő
Csendes sóhajom

Érintésedtől Istenem
Oly boldog vagyok
Szívem tükrében
Arcod mosolyog

Feladat

Áttörni a bennem húzódo jeget
És meghódítani az Eget
Jézusban, Jézus miatt leborulva
Amennyire lehet

Egy pillanatra

Mutasd meg magadat
Hadd kössem Hozzád lelkemet
Hadd lássam gyönyörű Arcodat
Kösd meg szerelmemet

Mutasd meg magadat
Egy pillanatra hadd láthassalak
Örök lesz akkor a pillanat
Melyben csodálhattalak

Elmerülni benned

Hiába oltom
Szerelmeddel szomjamat
Minden cseppjéből
Csak szomjúság fakad

Hiába hajtom fejem az öledbe
Hiába hajtom lelkem a lelkedre

Elmerülni vágyom Benned
Mikor egybeolvad lelkem
És a lelked

Oldódni benned

Mikor szívemre hajolsz
Tudom, mennyire szeretlek
Mennyire igazak vágyaim
És mennyire kereslek

Mennyire szomjazom
Elmerülni gondolataidban
Elfeledve, ami nem Te vagy
És oldódni vágyaidban

Tekints a mélybe

Teremts a szívemben magányt
Hol szerelmed érinthetem
Mint puszta fölött a szélvihar
Söpörj át lelkemen

Hozz égő szomjúságot
Meg nem szűnő végtelen vágyat
Tekints a mélybe Istenem
Honnét a lelkem, Tehozzád szállhat

Szélcsengő

Istenem!

Hallod ezt a dallamot
Szívemre szélcsengőt akasztottam
Amint elmész mellettem, vagy velem
Megszólaljon nyomban

De megszólal
Dallamot játszik szüntelen
Amint megpihen újad
Csendes imámban lelkemen

Szerelemtükör

Elrejtőznék Benned
Ha az Isten egyszer is keresne
Te légy, Akiben gyönyörködhet
Aki a tükröm lehetne

Aki miatt rám mosolyogna
Aki miatt lelkemhez közelebb hajolna
Aki miatt szívemben olvas
És Téged talál, ha benne lapozna

Elrejtőznék Benned
Vagy rejtsd el magadat bennem
S akkor a lelkem Veled egyesül
Örökre boldog szerelemben

Szerelemkulcs

Amikor szívemből kérsz valamit
A kulcs is ott marad nálad
Ha nem töltöd meg szerelemmel
Benne üres hely támad

Istenem, a kulcsot
Bárcsak örökre rejtenéd
Ha felejtenéd egyszer
El is veszítenéd

Égő szerelem

Ha nem szomjaznék annyira utánad
Nem tudnám mi is a szerelem
S ha nem tudok már lemondani Rólad
Mi lesz a magányomban velem

Ha nem szomjaznék annyira utánad
Őrizném e mosolyod fényeit
Mely betölti végtelen vágyam
S a szívem mélységeit

Ha nem szomjaznék annyira utánad
Nem keresném, mi oltaná égő vágyamat
S honnét merítsek hűsítő cseppeket
Ha lelkem a szerelem lángja közt marad

Kvantumszerelem

Egyenletekkel bizonyítani lehetetlen
Létezel-e, vagy sem
Függetlenül attól
Mennyire hiszem jelenléted, vagy nem

Csak Te bizonyíthatsz egyedül
Te adhatsz választ a lélek kérdéseire
A Megváltásban rejlő Irgalom
A legbensőbb szerelem érintéseire

Amikor a hit, és tapasztalat
Sokszor nagyon kevés
És a kérdés, kérdés marad
És érzések nélkül az ölelés

Amikor csend szorul közénk
A távolban hiába kereslek
A mélyben szerelem születik
Szeretlek

Ebben a csendben
Mintha már mindent megértenék
Nem keresek többé szabályokat
Áldozatod a lelkemért, elég

Tűnő mosolyod

Mikor felém fordulsz
Visszamosolyog a lelkem
Míg tűnő mosolyod tükrében
Arcodat kerestem

Mikor öledbe hajtom fejem
Lelkem mélyén is Téged kereslek
Suttogom a csend dallamát
Szeretlek, szeretlek, szeretlek

Háborúinkról

Ha annyi energiát fektetnénk bele a személyes kísértéseink elleni küzdelmeinkbe, mint amennyit az egymás, és az Isten ellen történő háborúinkba, lelkeket mentenénk magunkkal együtt. Amíg fontosabb az önérdek minden másnál, lehet a cél látszólag szent, szembe megyünk az isteni szándékkal. Milyen győzelem lehet az, ahogyan magam akaratának érvényesítéséért minden mást kiírtok, miközben a legbensőbb harcra és kihívásra sem figyelve, a bennem zajló és befolyásoló vágyakkal és kísértésekkel azonosultam?

Szerelem dallama

Amikor minden csendesedik bennem
Leborul, és meghajol előtted a lelkem
Békére, örökre találász akkor Istenem
Amibe addig kapaszkodtam, elengedem

Marad akkor a bizonytalan biztos
Az érinthetetlen, megfoghatatlan szerelem
Mely a mélységben bontja szirmait
És illatát ontja észrevétlenül csendesen

Mintha nem is tudnánk róla
Eltűnne azonnal, amint kimondanánk
Mintha a Világ is erről dalolna
De csak halkán, mielőtt meghallanánk

Kincseink

Amikor az imaéletben is óriásit ugranánk előre, még mindig választhatunk:
Leakasztjuk - e, magunkra vesszük - e a Kegyelem elérhető kincseit, vagy mindent érintetlenül hagyva, hozzáadjuk mindazt is, amink van.
Melyekről csak az Irgalmas Szeretet viszonzásában látjuk egészen közelről és tisztán, hogy mennyit érnek valójában, s hogy páratlan kincsei a teremtésünk pillanatában nekünk ajándékozott isteni hívásnak.

Hozzád hajolva

Még forró a szívem
És lángol

S lángra lobban újra
Míg pislákol

Hozzád hajolva
Ég, és éget
S ha felém fordulsz
Soha nem ér véget

Még forró
A múltó pillanat
De ha megérintesz
Minden úgy marad

Szívem újra lángol
És éget
S ha újra felém fordulsz
Soha nem ér véget

Nem tudom

Hányszor érinthetsz úgy
Amikor szinte már nem vagyok
Mert szívemben átható jelenléted
Ott ragyog

Amikor vágyaim hol is válnak ketté
Már nem tudom
S hogy vágyaidért
Mikortól fakult meg az én akaratom

Hogy mikor is kezdődhetett újra
Az a színtiszta pillanat
Mikor a legelső szerelem nyoma
Szívemben végleg ott maradt

Látszólag

Szerelmünkben Istenem
Látszólag nem mozdul semmi
Vágyaink is érinthetetlen
S lelkünk próbál némán üzenni

Látszólag ilyenkor minden csendes
Míg egyre közelebb hajolsz
S lelkem sem tudja miért olyan kedves
Ha észrevétlen vele dalolsz

Közelebb hozzád

Ne menj el mellettem Istenem
Anélkül, hogy meg nem érintenél
Ne menj el szótlán mellettem
Anélkül, hogy meg nem értenél

Ne menj el úgy
Hogy nem értenéd meg szomjas lelkem
Közelebb kell egymáshoz hajolnunk
Hogy Te is szerelemre találj bennem

Merülj velem

Amint többre vágyom Istenem
És más gazdagság után kutatna lelkem
Segíts a szívembe rejtett kegyelmek között
Kincseimre lelnem

Amiket egyszer
A mélység csendjébe rejtettél
És ott ragyognak
Ahová titkon életet leheltél

Merülj velem a mélybe
Istenem
Ahol a kincseket Nélküled
Nem is ismerem

Merülj velem a csendbe
Hol a lelkem Nélküled magányos marad
Szerelem nélkül a kincsek sem fénylenek
S minden, érintetlenül ott marad

Ne csitítsd szerelmem

Amikor kiüresedik bennem
És környezetemből is távolodik minden
Közelembe hajolsz
És belépsz vágyaimba végtelen Isten

Akkor kéréseimre is
Jobban figyelek
Csak szerelmes szomjamban
Meg ne kösselek

Ha valamit mégis kérhetek
Maradjon mindkettőnk szerelme szabad
S ha csitítanád is olykor lelkemet
Ne oltsd ki végtelen szomjamat

Közeledben

Világomat Istenem
Kezed alkotta, s teremtette
Szeretetből lelkembe Lelked
Szerelmed lehelte

Sebek nélkül Istenem
Többet is akartál
Bíztál bennem
S hozzám közelebb hajoltál

Oly közel, melynél jobban
Már nem is lehet
Szívemben lüktet
Szent leheleted

Csak Te hajolhatsz hozzám
Ennyire közel
S ha vágyaim magasba repítenének
A szívemben érlek el

Legelső szerelem

Amit mondasz
Szívembe írod, mielőtt megérteném
S a vésett szavak csillognak örökre
Mielőtt fényüket rejteném

Törölhetetlen múlt
És a jövő képe
Üzenetként
Legelső szerelmünk emléke

Rajtunk kívül nem ismeri
És nem fér hozzá senki
Pecséttel véded
S megtanítasz a szívemben olvasni

Visszalapozva órákat
Hosszú éveket
Hogy megtaláljam
A múltó emlékeket

Mielőtt elvesznének
Vissza a kezdetig
Találkozásban újra
A legelső pillanatig

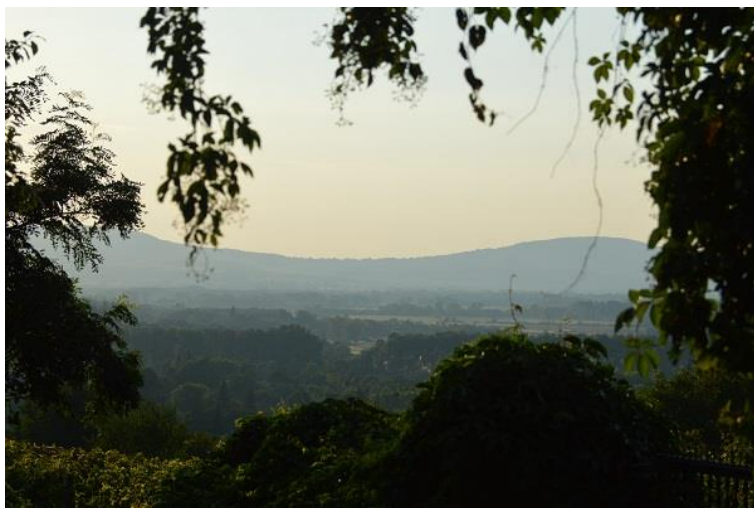
Rejtett kincseink

Az igazság kulcsai ott vannak nálad
És az imádságban minden csendesül
A szeretet mércéi is bennünk nyílnának
Ha nem zárnánk le magunkban legbelül

Ha nem vágnánk többre
Mint amiből adnunk kellene
A kevés is soknak látszana
S a semmi sokkal többnek tűnne

Akkor láthatnánk igazi kincseinket
A felszín alatt rejtve a mélyben
Érintettük - e vajon egyszer is bármelyiket
Vagy úgy tettünk, mint akinek semmije sincsen

Mit is mondhatunk majd a Teremtőnk előtt
Ha rákérdezne, mutassunk csak egyetlen egyet
Mit is mutathatnánk meg azokból
Ha előle is elrejtettük, eltitkoltuk mindet

Csend hangjai

Mozdul egy szék
Tollam súrlódik egy lapon
Csak a lelkem hangtalan
S az Isten gondolatait hallgatom

Hangjának dallamát
Régről ismerem
Szívem húrjain zengő
Végtelen szerelem

Csendet teremtő béke
Szívemre hajló Irgalom
Énekének soha sincsen vége
Némán hallgatom

Örvénylő szerelem

A mélységeket
Meg nem ismerem
Ha nem engeded el
Olykor a kezem

A magasságot
Sem látnám
Ha a mélyből
Nem csodálnám

Ilyesztő mélység
A magányban egyedül

De felszíne alatt
Szerelem csendesül

Ott a mélység és magasság egybeolvad
S közöttük a távolság mégis végtelen
A Vonzásban sodorja tehetetlen lelkem
Kegyelemben lüktető örvénylő szerelem

Te és én

Követtél

Mily gyönyörű vagy
Érintenék, de nem szabad
Érintéseimnek foltja
Hófehér ruhádon ott marad

Mégis látom az érintéseket
Az újra felfakadó szeretetsebeket
Talán közelebb kerülhettem hozzád
Míg távolról követhettelek

A vágyam érinthetett mégis
A lelkem titkon - észrevétlen
Magam sem tudom mitől lesz ruhám hófehér
S a tiéd miért nem

Csodálom gyógyító szerelmed nyomait
Az érintéseket
Talán Te jöttél hozzám olykor közelebb
Míg én, csak távolról követhettelek

Egy sóhajodra

Engedd, hogy a szerelmed
Örökkévalóságnak lássam
Hiába múltó pillanat
Mikor Téged érint a vágyam

Ha parázslík
Akkor is égessen
Más vágyat lelkem
Ne is keressen

Egyetlen sóhajodra
Minden lánggra lobban
Mint egy ejtett kavics
A szívem legmélyén csobban

Préselt falevél

Amikor elsárgulnak
És lehullnak szívemben a falevelek

Istenem egyszer lehajolsz értük
És mind összeszeded

Találsz e közöttük
Szépet, gyönyörűt, színeset
Amire rajzolsz valamit
És írsz egy kedveset

Nézem kezed mozdulatát
De nem látok semmit
Egy könyvbe rejtéd
És ráhajtod az évek lapjait

Egyszer felnyitod újra
Hogy mesélj nekem
S akkor ölembe hullik majd
Az én levelem

Amire én írtam, festettem
És üzentem Neked
És látom rajta érintésed színeit
A múltidéző szép emlékeket

Szomjazom

Áldó szárazságban
Esedezik utánad lelkem
Hogy friss illattal nyíljon
Virágod bennem

Egy csepp szerelmed
Olykor már nem elég
Szomjamat alig oltaná
Ha leszakadna az ég

Nagyobb szárazságban
Mohón inná szerelmed tikkadt lelke
Áldd meg égető szomjam
Ne hagyd kiszáradni, elfogyni szerelmem

Érintés

Mielőtt érintenék
Gondolatban már megteszem
Mielőtt érintenél
Közeledésed szomjasan szenvedem

Mielőtt bármit is mondanék
Lelkem elárulja sűgva titkomat
Mielőtt bármit is mondanál
Gondolatod oltja szomjamat

Szívembe rejtve

Leszáll az este
De lángba borul, mielőtt a nap végleg elmerül
Lelkem egésznap arcodat kereste
S most aranyló fényben, szívem legmélyén csendesül

Még egyszer letekintesz
A szürkületben kincsek után kutatsz
S ha irgalmad nyomát találsz
Szívem csendjébe rejtve ottmaradsz

Gyönyörű vagy

Oly gyönyörű vagy
Kimondhatatlan
Minden gondolatod
Felfoghatatlan

Mégis kimondom
Nevedet
S megpróbálom felfogni
Szerelmedet

Lángoló szerelem

Pörög és táncol a lelkem
Boldog vagyok
A Föld is forog velem
S a lelkem ragyog

Karomat kitárom
És mosolyog a lelkem
Istenem, Istenem
Tiéd a szerelmem

Karjaidba szédül
És Rólad dalol a csendben
Egy percre, örök pillanatra
Irgalmadra leltem

Öledbe hajtom fejem
S talán az igazat álmodom
Még táncol és pörög a Világ köröttem
Szerelem lángol arcomon

Adj esélyt

Adj esélyt az érintésre
Hadd érjelek utol Istenem
Szerelem nyomában
Hadd maradjon nyoma lelkemen

Adj esélyt a találkozásra
Végtelen Irgalom

Ad innom a kiszáradásra
Végtelen szomjazom

Szerelem nyílik

Oly csönd van Előtted
Mintha vigyáznám minden titkodat
S lelkem is elszenderülhet
Mintha őrizném minden álmodat

Oly csönd van Előtted
Szívedre hajtom fejemet
Szerelem nyílik Benned
S álomba ringatod lelkemet

Érintésed

Ebben a Világban
Érintésedet érinthetem
Minden kisvirágban
Szerelem illata lelkemen

Ebben a rejtelemben
Hova a Lelked hajol
Istenem, Istenem
A lelkem dalol

Ebben a mélységben
Ahol csend húzódik bennem
Érintésed csendül
Szimfónia zendül a szívemben

Szerelempecsét

Ez a világ az én világom
Pecsét a szívemen
Mélybe rejtett kincseiddel
Végtelen Szerelem

Ez a világ nyílik
Újra meg újra
Benne jön el ismét
Tél a tavaszra

Ebben a világban
Dalol szüntelen a lelkem

Hív, és csalogat
Hogy Arcod megismerjem

Hajolj le hozzám
Hogy lelkem az újad elérje
S ragyogjon rajta fényesen
Szerelmünk pecsétje

Ha kimondanám

Ha egyszer ki tudnám mondani
Mennyire szeretlek
Hajolnál e szerelmemhez közel
Amit a mélybe rejték

Univerzum közepén

Amikor marad Előtted mozdulatlan lelkem
És nem számít, hogy a világból mit értek
Eltűnnek fájdalmak, borzalmak és a miértek

Maradunk akkor ketten érintésnyire közel
Együtt mozdul velünk a Végtelen
S az Univerzum közepén, Irgalmad csendben átölel

Szívedre hajoltam

Keresztet mellől
Csak a csendet loptam
Vittem magammal
Ahányszor ott voltam

Csendet vittem
Szomjas lelkemnek cseppjeit
Onnét merítettem
Titkos szerelemünk kincseit

Csak a csend maradt
Amint újra visszatértem
S félrehajtott tekinteted
A szemeidet néztem

A csend hajolt hozzám
S átölelt akkor mozdulatlan
Mintha karjaidba zárnál
Mert ismét a szívedre hajoltam

Lelkem tükre

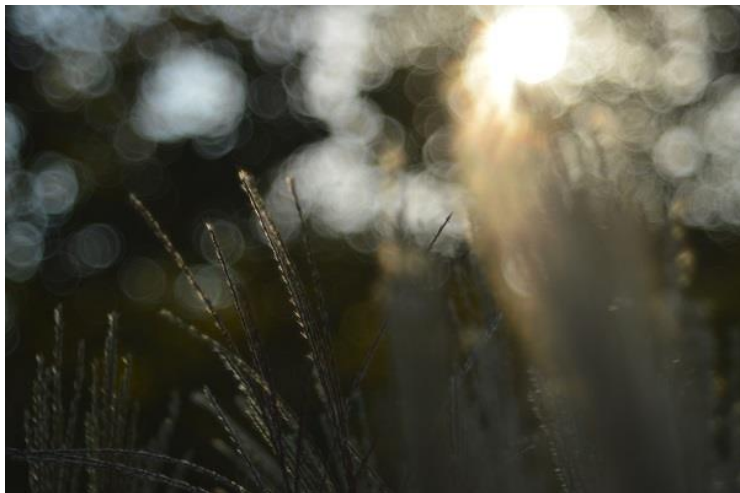
Amikor mindent megbocsájtasz
Foltozott zsákomból kihullik minden
Szívemből hála fakad
Nem kell többé a terhet magammal vinnem

Amikor mindent megbocsájtasz
Szívem rejtekébe gyöngye fény hatol
Szerelmed okát nem keresem többé
S lelkem csendesen, a lelkedre hajol

Amikor mindent megbocsájtasz
Szerelmed nyoma szívemen marad
Eltörölhetetlen pecsétként
Lelkem, lelkedhez tapad

Amikor mindent megbocsájtasz
Újra nap süt a jégre
És rád mosolyog lelkem
Lelkem tükrére

Amikor mindent megbocsájtasz
Minden mást felejték
Hiába ölelsz magadhoz
Szívem legmélyén Téged kereslek

Szerelemsóhaj

Amikor szavaid hallgatom
Néma az én lelkem

Szívem halkán dobban
Sokkal csendesebben

Ismered ezt a csendet
A szív és a lélek hangjait
Érintetlen mélységben húzódo
Szerelmem húrjait

Ahol szótlan
Minden gondolatom
S a végtelen csendben
Sóhajod hallgatom

Szerelem

Ha a szerelmem
Sohasem fájna
Lelkem, vágyaidból
Semmit sem találna

Ha szomjamat
Végleg oltanád
Elaludna lelkem
Hiába szólítanád

Hiába hívnál
Meg sem hallanám
Csak hogy lelkemet
Szívedre hajtánám

Lelkem dalolj

Táncolj én lelkem
És énekelj
Isten dicsőségét
Éred el

Nyílj meg lelkem
Az Irgalom felé
Borulj hálával
Lábai elé

Hajolj meg lelkem
S csendesedj
Jézus érinti szíved
Ha engeded

Dalolj még lelkem
Sokáig dalolj
Csendes szerelemben
Isten szívéig hatolj

Csitítsd a lelkem

Önts belém Kegyelmed
Öntsd belém végtelen szerelmed

Add meg
Amit másként nem érhetek el
Szoríts magadhoz
És Irgalommal ölelj

Önts belém Lelked
Öntsd belém végtelen szerelmed

Dúdoljon a lelkem
Csendesen, és halkán
Csak hogy szívem dobbanását
A szíveden halljam

Öntsd belém kegyelmed
Csitítsa lelkem, végtelen szerelmed

Tenger mélyén

Ahol csend van
Megtalállak téged
Tengermélyi csendbe
Lehajolok érted

Mélyebb a szerelmem
Amit megérinthetsz
És magasabb annál
Amit elképzelhetsz

Hiába kutatnád, nem ismernéd
Ha mélységébe nem sodornálak
Ha nem merülnél el bennem teljesen
A tenger mélyén sem találnálak

Egyszer majd

Egyszer megsúgom majd Neked
Amit csak nagyon közről lehet
Talán kitudom akkor majd mondani
Kimondhatatlan szerelmemet

Világ peremén

Megállhatok a világom peremén
Csillagrendszerektől távol
Mégis ott leszek a Világ közepén
Ahol én Vagyok bárhol

Ahol az Isten rám tekint
És szóba áll Velem
S amikor megérint
Mélység nyílik bennem hirtelen

Ahol másmilyen távolságok
Elém tárulnak a csendben
S a titokzatosnak vélt rejtély
Valóságként húzódik bennem

Hiába kutatom máshol
És keresem, hol lehet az Isten
Ha bennem a mélység ismeretlen marad
És érintésnek rajta, nyoma sincsen

Rejtett titkaink

Amikor marad a csend, és jobb, ha örökre úgy marad
Akkor magával visz, és elrejt titkokat

Akkor észre sem vesszük, ha csak eljátszunk mindent
Eljátsszuk a hitet, és eljátsszuk az Istent

Irgalmad nyomai

Helyezd fölém kezedet
Gyógyítsd meg testem
És a lelkemet

A sebek nyomait ne vedd el tőlem
Irgalmad érintéseit
Hagyd meg örökre bennem

Amit féltve őrzök

Ha nem adok át mindent
Megváltómnak
Hogyan adhatna bármit is
Ha szívem ajtajai bezáródnak

Amit nem mondok el bűneimből
Enyém marad
Esélyt adva a gonosznak
Ki titkaimmal együtt rám tapad

Miattad

Amint többnek látszanék Nálad
Fújd el bennem a lángot Istenem
Amint engem magasztalnának
Ne maradjon belőlem semmi sem

Legyen akkor csönd
Mintha nem is lennék
Lelkem olvadjon szerelmedbe
Mintha Beléd karolnék

Nem miattam tündököl
Fényem és ragyogásom
S ha el nem fújod parazsát
Szerelmem marad viszonzásom